

Oznanila

**Župnija Dobropolje - Videm,
Letnik 48**

št. 8, 11. april 2021

LETO SVETEGA JOŽEFA

Ob razmišljanju sv. Jožefa dobim vtis, da se o vlogi tega pomembnega človeka v verujoči in neverujoči družbi vse premalo zna in ozavešča. S tem mislim na močno sporočilnost o drži moškega kot moža in očeta. Težko poslanstvo, ki zahteva celostno osebnost, da sledi ljubezni in pravičnosti ob vseh slabih vplivih v življenju, zlasti v podivjanem egoizmu modernega tehnološkega sveta.

O sv. Jožefu mi je v otroštvu govoril moj dedek. Molčeč in pravičen mož, vpet v delo od zore do mraka. S posebno, meni kot otroku nerazumljivo pozornostjo, se je prav vsak dan posvetil branju Svetega pisma. Modrost in moč za življenje je v tej knjigi, je ob rahlem nasmešku

odgovoril na vprašanje zakaj. Potrpežljivo mi je prebiral in razlagal posamezne odlomke. Težko je bilo razumeti, vendar me je nekaj v njegovem načinu opisovanja privlačilo k poslušanju. Kupil mi je otroško Sveto pismo in potovanje po skrivnosti vere je postalo zanimivo. Ob Jezusovem rojstvu se pojavi lik sv. Jožefa. Dedkovo opisovanje Jožefovega brezpogojnega

zaupanja v Boga, njegovi dobroti in pravičnosti je v mojem spominu živo še danes, ko sem dedek sam, in vero, zaupanje v Boga bolj dojemam in poskušam živeti.

Vloga sv. Jožefa je vloga očetovskega srca, s katerim je ljubil Jezusa kot piše papež Frančišek v Patris Corde. Vsak moški lahko odkrije in razvije to moč očetovskega srca, ta Božji dar. Pa je bilo in ostaja težko, saj smo ljudje majhna ranljiva, grešna bitja. Očetovsko srce pa zahteva spoštovanje, čistost, neomajnost, modrost, zvestobo, pokornost, darila od Boga, ki jih vztrajno izpodriva materialnost, egoizem, racionalizem in podobne pasti, ki čvrstost očetovstva in družine neomajno razkraja. Zato naj nam bo svetla luč in vodilo Jožefovo brezpogojno zaupanje v Boga.

V trenutku, ko sem spustil ščit vere, sem lahko tudi na svoji koži izkusil moč delovanja iz teme. Zato lahko upam, da mi zgled sv. Jožefa kaže ravno pot, po kateri stopam kot moški, oče in dedek ter letošnja in vsa naslednja leta posvetim negovanju bistva sv. Jožefa. Očetovskega srca.

R. G.

»JE V MLADIH LETIH SETEV, BO V STARIH DOBRA ŽETEV.«

(Bl. Anton Martin Slomšek)

Resničnost tega pregovora sem doživel leta letošnjo veliko soboto. Kljub epidemiji, ko zbiranje ni bilo dovoljeno, ste v izredno velikem številu prihajali počastiti Križ, znamenje našega odrešenja, in molit k Božjemu grobu. V normalnih letih sem vedno opazoval, kako ste verni starši pripeljali s sabo tudi otroke, jim dali zgled, kako se poklekne in počasti Kristusa, ki je za našo večno srečo daroval svoje življenje. Tudi letos sem bil globoko ganjen, ko sem dve mladi mamici opazoval, kako sta hčerkicama razlagali, kaj je Jezus iz ljubezni do nas storil, in nedolžni otrok ni mogel drugega, kot da je sočutno pobožal Kristusovo ranjeno telo. To je setev, ki jo bo kot odrasla oseba žela, še posebno ko bodo prišle ure trpljenja in preizkušenj življenja.

Hvala vsem staršem, ki tako bogato sejete z zgledom in besedo vero in dobroto v srca otrok in mladih ljudi.

Hvala tudi za izkušnjo praznovanja v epidemiji, ko smo bili ponovno prikrajšani za liturgično praznovanje in ste morali biti zadovoljni s prenosi po televiziji ali spletu. Sem pa prepričan, da so naredili prav italijanski škofje, ki so izjavili: za Cerkev je liturgično praznovanje nujnost. Ob vseh predpisih, ki se jih v cerkvi držimo (obveznost nošenja mask, razkuževanja in razdalje), se obredi morajo vršiti. Ko mnogi niso več mogli zaradi prevelikega števila v cerkev, so sledili okoli cerkve ali celo po bližnjih pokopališčih in parkih in prejeli obhajilo.

SPOROČILO LETOŠNJE VELIKE NOČI

Šele v sredo ali četrtek po veliki noči se osebno začnem zares zavedati, kako velik praznik je velika noč. Cel teden v velikonočni osmini nam Cerkev predstavlja eno samo praznovanje. V nedeljo in na velikonočni ponedeljek je še kar nekako normalno, da pri maši

molimo slavo in slišimo, da je danes *dan, ki ga je naredil Gospod*. V sredo pa se človek počasi začne spraševati: Mar ni velika noč že mimo? Čemu torej še vedno vse to? In prav to nam priča o veličini dogodka. Velika noč je nekaj tako nedopovedljivo mogočnega in pomembnega, da cel teden praznujemo nedeljo. Vse do bele nedelje je en sam dan, *dan, ki ga je naredil Gospod*.

Ob letošnji »koronski veliki noči« je torej še toliko pomembneje poudarjati veličino dogodka, saj ga marsikdo zaradi omejitev in raznih prepovedi ni uspel doživeti tako, kot bi ga potreboval. A Gospod je kljub vsemu vstal. On živi! Če nas je običajno že samo dogajanje v cerkvi potegnilo k praznovanju, je bilo letos treba toliko več truda vložiti v to, da je praznovanje vstopilo tudi v našo domačo hišo. Morda je to celo neke vrste prednost, saj bi sicer vstali Kristus ostal za vrati župnijske cerkve, tako pa smo bili prisiljeni Gospoda sprejeti doma, sicer velike noči niti ne bi bilo. Potrudimo se, da torej to veselje in praznično vzdušje čim dlje tudi ostane v naših družinah. Ne pozabimo, da velikonočni čas traja kar sedem tednov. Nekaj res lepega in doživetega je bilo na veliko soboto spremljati družine in posameznike, ki ste se skozi celoten dan zvrstili pri Božjem grobu v župnijski cerkvi. Težko se je namreč veseliti vstajenja, če prej vsaj malo ne podoživimo žalosti, ki so jo Jezusovi prijatelji doživljali na dan po križanju. Pustimo Gospodu, da nas bo v letošnjem velikonočnem času nagovarjal tudi po pripravi na dva pomembna praznika, namreč praznovanje prvega svetega obhajila in svete birmе. Prav vsa ta praznovanja nam pričajo o tem, da je Gospod resnično vstal, če namreč ne bi, potem bi bil zgolj bolj ali manj živ spomin iz preteklosti. Tako pa je živa oseba, ki nas vabi k srečanju s seboj v

zakramentih, v molitvi in končno tudi v srečevanju z bližnjimi.

Diakon Boštjan

ZAHVALJEVANJE

Ko to pišem, zunaj pada sneg na že odganjajoče mlado rastje. Ravnokar pa sem prebral v knjigi *V tvoji navzočnosti* misli prav za današnji dan. »Nauči se zahvaljevati tudi takrat, ko se ne čutiš posebej spodbujenega k temu. Zahvali se tudi za stvari, ki se ti zdijo narobe, nerazumljive ali samoumevne. Če usmerjaš pozornost na tisto, česar nimaš ali kar ti ni všeč, tvoj razum otemni. Življenje, odrešenje, svetlobo sonca, cvetje in druge darove sprejemaš samoumevno in ne razmišljaš, da ti jih v resnici nekdo podarja. Dokler si usmerjen v to, s čimer ali zaradi česar nisi zadovoljen, gre množica stvari, ki bi se jih lahko veselil, mimo tebe. Kadar pa prihajaš k meni s hvaležnostjo, te napolnjuje svetloba moje navzočnosti in vse to spreminja.«

RAZNA OZNANILA

Birmanske prijavnice ste nekateri že prinesli ali poslali. Skušajte to narediti čim prej, da tudi administrativno uredimo pripravo na birmo. Hujše pa je, da je duhovna priprava res močno omejena. Tudi k velikonočni spovedi marsikoga ni bilo. Obhajila mnogi niste prejeli že cele mesece. Ko bo kaj sprostitev, se moramo dobiti osebno pa tudi sveto mašo bomo morali morda za vas organizirati na poseben način. Zato bosta posebni birmanski maši samo za birmance, in sicer za 9. razred v soboto, 17., ob 18.00, za 8. razred pa v soboto, 24., ob 18.00. Po sveti maši bo razgovor o življenju iz birmе.

Pon. 12. 4. <i>Zenon</i>	Vid.	7.30	Frančiška in Franc Rus, obl., Kom. Vsi Jakličevi, Pdc.
Tor. 13. 4. <i>Martin</i>	Vid.	19.00	Franc Blatnik, 30. dan Franci Padar, obl., M. v.
	Dom	10.00	Ana Gnidovec, 8. dan
Sre. 14. 4. <i>Lidvina</i>	Vid.	7.00	Vsi Prijatelj, Pdg. Stane Žužek
Čet. 15. 4. <i>Helena</i>	Vid.	19.00	Anton Mustar, obl., Kom. Vsi Juvančevi, Pon.
Pet. 16. 4. <i>Bernardka L.</i>	Vid.	19.00	Jože Strah, obl., K. 8 Zofija Erčulj in vsi Lohkarjevi, Pds.,obl.
Sob. 17. 4. <i>Simon</i>	Vid.	8.00	Vsi Mikljevi, Vid. Vsi iz rodbine Sever, B. v.
	Vid.	18.00	Za birmance 9. razreda
Ned. 18. 4. 3. VELIKONČ. Evzebij	Vid.	7.30	Za farane Franc Pirc, obl., Kom.
	Pon.	9.00	Marja Škulj, obl., Pon.
	Vid.	10.30	Jožefa in Vinko Tiselj, obl., Vid. Za neverne v našem narodu
	Vid.	19.00	Janez Novak, obl., M. v.
Pon. 19. 4. <i>Leon</i>	Vid.	7.30	Vsi Glavanovi V zahvalo I. J.
Tor. 20. 4. <i>Teo</i>	Vid.	19.00	Janez Zabukovec, obl., Pdč. Franc Meglen z Dvora
	Dom	10.00	Duh. Koželj in vsi umrli iz doma
Sre. 21. 4. <i>Anzelm</i>	Vid.	7.00	Rozalija Nose Antonija Zupančič, Kom.
Čet. 22. 4. <i>Hugo</i>	Vid.	19.00	Marjan Strah in vsi Grm, obl., Kom. Franc in Jože Štih, Tomaž. Vid.
Pet. 23. 4. <i>Jurij</i>	Vid.	19.00	Jože Mrkun, M. v., od sina in vnuka Frančiška in Stane Klinc, obl., Kom.
Sob. 24. 4. <i>Fidelis</i>	Vid.	8.00	Marija in Vinko Šuštar, M. v.
	Vid.	18.00	Za birmance 8. razreda
Ned. 25. 4. 4. velikonč. Dobri Pastir Marko	Vid.	7.30	Za farane Helena, Rudi in starši Vidmar
	Pon.	9.00	Ana in Adolf De Cecco
	Vid.	10.30	Mimi in Janez Šporar, Pdc. V zahvalo za zdravje Z. N.
	Vid.	19.00	Aleš in vsi Šimenčevi, C. Za neverne v našem narodu

Isto velja za naše prvoobhajance. Hlebčke kruha ste na veliki petek prišli iskat v glavnem vsi, niste pa mogli biti pri zadnji večerji. Tudi za vas bi radi enkrat imeli posebno sveto mašo, da boste vsaj malo vpeljani v to skrivnostno delovanje.

Hvala vsem za vso pozornost, kistejo namenili ob praznikih cerkvi in duhovnikom. Vaša dobrota in ljubezen je res neizmerna.

Ponedeljkovo in petkovo čaščenje bo potekalo nemoteno tudi v prihodnje. Brez molitve ni Božjega blagoslova. Marsikdo se čudi, zakaj mu gre vse narobe, pa toliko dela in se trudi. Jezus pravi: Kdor z menoj ne zbira, raztresa. Škoda, da se večina tega ne zaveda.

Ob smrti svojcev sta dali za 2 maši za pokojnega Franca Blatnika tudi Beti in Krista.

